

1. І сталося за дванадцятого року, дванадцятого місяця, третього дня місяця, було мені слово Господнє таке:

2. Сину людський, здійми пісню жалобную на фараона, єгипетського царя, та й скажеш йому: Левчукові з народів подібний ти був, а тепер ти мов морська потвора, виприсуєш воду по ріках своїх, і скаламучуєш воду ногами своїми, болотиш ти їхні річки!

3. Отак Господь Бог промовляє: Але сітку Свою розтягну Я на тебе через збори численних народів, і тебе Своїм неводом витягну!

4. І викину зразу на землю тебе, і кину тебе Я на поле широке, і над тобою спочине всяке птаство небесне, і тобою насичу звірину всієї землі...

5. І дам твоє м'ясо на гори, а трупом твоїм Я долини наповню...

6. І землю, де пливаєш ти, аж до гір напою її кров'ю твоєю, тобою наповняться річища...

7. А коли Я тебе погашу, то небо закрию, а зорі його позатемнюю, сонце хмарою вкрию його, а місяць не буде світити свого світла...

8. Всі світила, що світять на небі, позатемнюю їх над тобою, і дам темноту понад краєм твоїм, говорить Господь Бог!

9. І занепокою Я серце численних народів, коли вість рознесу про руїну твою між народами аж до країв, яких ти не знав.

10. І остовпіють численні народи з-за тебе, а їхні царі затремтять через тебе в страху, як буду махати мечем Своїм Я перед їхнім обличчям, і тремтітиме кожен щохвилі за душу свою в дні упадку твого...

11. Бо так Господь Бог промовляє: Меч царя вавилонського прийде на тебе!

12. Мечами хоробрих Я порозкидаю твоє многолюдство. Усі вони насильники народів, і гордість Єгипту понищать вони, і все многолюдство його буде вигублене...

13. І вигублю ввесь його скот при водах великих, і не буде вже їх каламутити людська нога, і копито скотини не буде вже їх каламутити.

14. Тоді їхні води очищу, а їхні річки попроваджу, неначе оливу, говорить Господь Бог.

15. Коли оберну Я єгипетський край на спустошення, і край опустошений буде від усього, що в нім, коли Я поб'ю всіх тих, що замешкують в ньому, то пізнають вони, що Я то Господь!...

16. Оце пісня жалобна, і будуть жалобно співати її, дочки народів будуть співати жалобно її, про Єгипет та про все многолюдство його будуть жалобно співати її, говорить Господь Бог.

17. І сталося за дванадцятого року, п'ятнадцятого дня місяця, було мені слово Господнє таке:

18. Сину людський, жалобно заголоси про многолюдство Єгипту, і скинь його, його та дочок потужних народів до підземного краю із тими, хто сходить в могилу!

19. Від кого ти став приємніший? Зійди й покладись з необрізанцями!

20. Попадають серед пробитих мечем, меч даний на те, із ним ляжуть його всі народи...

21. Будуть йому говорити сильніші з хоробрих з-посеред шеолу із помічниками:
Посходили, полягали ці необрізанці, побиті мечем:

22. Там Ашшур і всі збори його, навколо нього гроби його, всі побиті вони, від меча всі попадали,

23. що були його гроби найглибше в могилі, і був його полк біля гробу його, всі побиті вони, від меча всі попадали, що ширили жах по краю живих...

24. Там Елам та весь натовп його коло гробу його, всі побиті вони, від меча всі попадали, що зійшли необрізанцями до підземного краю, що ширили жах свій по краю живих, і понесли ганьбу свою з тими, хто сходить в могилу...

25. Дали йому ложе посеред побитих зо всім многолюдством його, гроби його коло нього, всі вони необрізанці, побиті мечем, бо ширили жах свій по краю живих і понесли ганьбу свою з тими, хто сходить в могилу, посеред побитих покладений він...

26. Там Мешех, Тувал та все многолюдство його, гроби його коло нього, всі вони необрізанці, побиті мечем, бо ширили жах свій по краю живих...

27. І не будуть лежати із лицарями, що попадали із необрізанців, що зійшли до шеолу з військовим зряддям своїм, і поклали свої мечі під свої голови, і їхня провина на їхніх костях, бо жах перед лицарями був у краї живих,

28. а ти розпорошений між необрізанцями, і поляжеш із тими, хто побитий мечем...

29. Там Едом, і царі його, і князі всі його, що при всій своїй силі були зложені з побитими мечами, вони ляжуть з необрізанцями та з тими, хто сходить в могилу...

30. Там північні князі, всі вони й всі сидоняни, що походили разом з побитими, хоч був жах від їхньої міці, були посоромлені, і полягали вони, необрізанці, з побитими мечем, і свою ганьбу понесли із тими, хто сходить в могилу...

31. Фараон їх побачить, і потішиться всім многолюдством своїм, мечем побитий фараон та все його військо, говорить Господь Бог!...

32. Бо поширю Я жах Свій на землю живих, і буде покладений серед необрізанців з побитими мечем фараон та усе многолюдство його, говорить Господь Бог!